

MYLIĆ (37) *vb impf*

inf mylić (1). ◇ *praes 1 sg* mylę (3). ◇ *2 sg* mylisz (4). ◇ *3 sg* myli (9). ◇ [1 *pl* mylimy.] ◇ *2 pl* mylicie (1). ◇ *3 pl* mylą (12). ◇ [1 *du* myliwa. ◇ *2 du* mylita.] ◇ *praet 2 sg m -s* mylił (1). ◇ *imp 2 pl* mylicie (1). ◇ *3 pl* niech mylą (1). ◇ *con 3 sg m by* mylił (1). *f by* myliła (1). ◇ *part praes act* myląc (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Sprawiać, że ktoś sądzi o czymś inaczej niż jest w rzeczywistości; wprowadzać w błąd, oszukiwać; decolare, fallere, frustrare Cn (16)* : Bo fercze pewny prorok a nigdy nie myli Kazdemu czo winfzuie da znać wkrotkiew chwili *RejJóz M7; GórnTroas 44*; [Mylę/ Myliłz/ Myli. Mylimy/ Mylicie/ Mylą. Myliwá/ Mylitá. *SlatorGramm Iv*].

mylić kogo, co (8): *RejKup c5, g3v, g6v*; Nie leż pod fieć w nádzyeię nábycia wietfzzego/ [...] Niech cie waby nie łudzą/ niech nie mylą wfpary *RejWiz 106, 78; RejZwierz 83v*; Twe [Boże] drogi prosto wiodą/ w ftronę fie nie chylą/ Szczęśliwy kto w nich idzie/ błędy go nie mylą. *WisznTr 23. Cf mylić kogo na czym.*

mylić co komu (1): Gdyż y widome rzeczy s czáfem nam wzrok mylą *RejWiz 112*.

mylić kogo na czym (1): *RejKup f8 cf Ze zdaniem dopełnieniowym.*

mylić kim (1): Tá Olimpia [...] Záfófnie ná obłudność fwiátá nárzekáá [...] Iáko myli márnny fwiát ták wfzytkimi záfwdy. *RejZwierz 46*.

mylić czym (4): *RejKup g6v; (nagł) Chodorowfcy á Zorawinfcy. (-) [...] Nie paráią fie niczym/ iedno zacną fławą/ Y nie mylą nikogo/ obłudną poftawą. RejZwierz 83v. Cf »rzeczą mylić«.*

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): A chorego na tym myla. Iż zdrowie mu obiecuią *RejKup f8*.

Zwrot: »rzeczą mylić« (2): *RejJóz B3v*; Czuiąc fie wfdy czyrfstwiefzym by rzeczą nie mylił/ Gdyby cięfzfzłą chorobą był wfęcey rułzony/ Chciał áby był Teftáment s pámięcią fprawiony. *HistLan E*.

W przen (2) : Y widome rzeczy tedy wzrok mylą. *RejWiz 112 marg [idem] Dd4*.

2. *Zmieniać ustalony lub spodziewany porządek czegoś, plątać, gmatwać, psuć, przeszkadzać w czym; denormare Mącz (13)* : Denormo, Káfę/ Zmykam z práwey miáry/ mylę *Mącz 250b; Strum B5*.

mylić co (7): Kupieć profzy by mu [Sumienie] fpowiedzy niemylyla. *RejKup i4, Iv. Cf Zwroty.*

mylić czym (3): O nędzny niewierniku/ przecz nie pomniłz ná to/ Iż wftyd gdy iednem myliłz/ kole w oczy zá to. *RejZwierz 109v; BielSat Nv; BielSjem 37*.

Zwroty: »mylić drogę« (1): ZŁódziej [...] Tráci ślad/ myli drogę/ we dnie fpi/ á nocą/ Pędzi/ áż fię od biegu podiezdkiwie pocą. A gdy zápędzi ftádo zá cudze gránice : Iuż befpieezen *KlonWor 21*.

»mylić krok [= sposób postępowania]« (1): Y nie trzeba pázdzyorká áni prochu w oku Mieć/ á z reyełtru ftápác á nie mylić kroku. *RejWiz 2*.

»mylić [czyje] szyki« (3): Idźcie iedny po drugich/ s fwemi proporczyki/ Idźcie przedfie choć mylą/ ftrzelbą wáfze fzyki. *BielSat Nv [idem] BielSjem 37; (nagł) Bolesław III. Krzywoufty. (-) [...] Oóm á czterdzieścikroć te przeciwniki, Męźnie porazał, myląc im ich fzyki. KlonKr C4*.

W przen (3) :

Zwroty: »mylić kroki [czyje]« = udaremniać czyjeś plany (1): (nagł) Wyzymir wnuk Lechow. (-) NIE wydał y ten cnych przodków Słowiánfkich W męftwie, doftáiąc flawy w grunćieeh Duńfkich. Podchodząc morzem pod krolewfkie boki, Y iego myląc bucznoftape kroki. *KlonKr Av*.

»mylić szyki [w czym]« = *postępować niewłaściwie* (2): Bo o żadną ná fwiecie nie groži [Bóg] rzecz frożey/ [...] Iáko o lzy niewinne/ á o thy nędzniki/ Co tu w fprawiedliwości bárzo mylą fzyki. *RejZwierc* 244v; IA Cnotá [...] Zásiádlám Kroleftwem fwym miedzy przeciwniki: Robiąc kwitnę/ przonuiać mylę w mężtwie fzyki. *RybGęśli* C2v.

3. *Sądzić o czymś, że jest tak jak naprawdę nie jest; nie mieć racji, mylić się; peccare* *Mącz* (6) : *GliczKsiąż* I4; Dálej trudno láthá poznać mařz/ bo niekthorzy ludzie ná domnimánie mienia im [koniom] láthá/ ále mylą/ chyba by go miał z młodu. *SienLek* 188v; Non in multis peccas [...] Nie myliřz fie/ nie wiele myliřz/ álbo błáďziřz. *Mącz* 285c, 285c; V Bogá káďdy błazen/ [...] A im fye bárziéy řili/ Tym ielcze więcéy myli. *KochPieř* 27.

mylić w czym (1): yeřli preceptor yáko w náuce á w wierze myli y chramye/ po temuřz teź y vczeń obłedliwem fie řtác/ á ná wyáre vpáďác musi. *GliczKsiąż* L5.

4. *Nie robić czegoś zaraz, zwlekać* (2) : (*did*) Posel o pewney řmierczy powieda: (–) Obaczys tu wnet pochwylly Boć bog nierad dlugo myly. *RejKup* e6v; [*Hekuba do Chóru*] Dořyc ma Hector/ á wy nie mylicie/ Priámowi zás nowy plácz zácnićie. *GórnTroas* 14.

Synonimy: 1. łudzić, oszukawać, oszukiwać, zawodzić, zwodzić; 2. kazić, mieszać, psować; 3. błáďzić, chybiać, grzeszyć; 4. mieszkáć.

Formacje współrdzenne: mylić się, omylić, omylić się, pomylić, pomylić się, umylić, umylić się, zamylić, zmylić, zmylić się; omylać, omylać się.

Cf **DROGOMYLN**Y, [**MELENIE**]